

מ"ת 7722/10/22 - מדינת ישראל ע"י, (מתמחה) טליה פולדמן פרץ נגד ב Zhaoao Taekla

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 7722-10-22 מדינת ישראל נ' תאקלה(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 487930/2022

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
המשיבת
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שמעון שימונ
(מתמחה) טליה פולדמן פרץ
נגד
ה המבקש
ב Zhaoao Taekla (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י ב"כ עו"ד עד'
רידמן

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבוקש המצוי בימים אלה בסטטוס עצור בפיקוח איזוק אלקטרוני.

פרשה זו החלטה עת נעצר המבוקש על ידי משטרת ישראל, לאחר שלכארה נהג רכב במצב של שכנות גבואה וחריגה - 978 מ"ג אלכוהול במקום 50 מ"ג שהיא הכמות המаксימלית המותרת לו כנהג חדש.

מעצרו של המבוקש בא לאחר שפרק זמן קצר יחסית לפני כן, ביום 28.12.19 נהג המבוקש רכב כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול (999 מ"ג אלכוהול במקום 50 מ"ג באירוע הראשון) וגם גרם לתאונת באוטה הפרשה (להלן: האירוע הראשון).

בעקבות האירוע הראשון נגזרו על המבוקש ביום 29.1.20 בבית משפט השלום לתעבורה בתל-אביב, 30 ימי מאסר (בדרכו של ע.ש), הוא נפסל ל-18 חודשים בפועל, והואוטל עליו מאסר על תנאי (שהוא בר הפעלה בפרשה שבפני) למשך 6 חודשים.

בנסיבות המתוארות לעיל, ומאחר והמדובר ברכזיות מובהק מסkn חיים מצדיו של המבוקש, הסכימו הצדדים בהינתן שאין למבקש זה עבר פלילי אחר, כי המשך מעצרו יהיה בתנאים של איזוק אלקטרוני.

לאחר שהתקבלה ביחס למבקש חוות דעת של מנהלת האיזוק, הוועבר המבוקש להמשך מעצר מפוקח אלקטронית, כאשר 24 שעות ביממה מפקח עליו אחד משני ערבים שאושרו.

פחות מחודש אחד בלבד חלף מיום 22.11.8 עת הורתי כהסכמה הצדדים בפניו על המשך מעצרו של המבוקש באיזוק, והmbוקש החליט להחליף יציג ולהגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו הנוכחי.

בבסיס טיעוני ב"כ המבוקש (עו"ד עדן רידלמן) שלושה טיעונים מרכזיים:

הראשון כי גם מהותי נפל בהליך המעצר של המבוקש.

הליך זה התנהל לכואורה שלא כדין ככל שהוא קשור לפרק הזמן שחלף מרגע עיכובו ועד לשעה בה הודיעו לו על מעצרו בפועל.

השני, כי חלוף זמן ניכר מהחלטת בית המשפט להורות על מעצרו של המבוקש באיזוק, ובנסיבות אלה, יש הצקה לבחון חלופת מעצר אחרת.

השלישי, כי מעצרו של המבוקש באיזוק משנה את מצבו הכלכלי של המבוקש ומצבה של משפחתו לרעה עד כדי שינוי נסיבות הצדדים עיון חוזר בתנאי מעצרו.

את טיעונה תמכה ב"כ המבוקש בפסקה רלוונטית תוך שהדגישה את הנורמטיביות של המבוקש ואת עמדתה לפיה במקרים דומים אף חמורים מפרשה זו, החליטו בתם משפט לכל היותר על מעצר בית ליל.

באי כח המדינה סברו כי אין כל הצדקה לשינוי במוסכם בין הצדדים רק בשל החלפת הייצוג של המבוקש.

מעצרו באיזוק של המבוקש הושג בהסכמה, ואין זה תקין לשיטת המדינה כי החלפת הייצוג תאין את ההסכמה אליה הגיעו הצדדים.

בנוספ', טענה המדינה כי לא נפל כל פגם בהליך מעצרו של המבוקש, ואין "לחשב" את זמן חקירותו כחלק מזמן עיכובו עד שהוחלט על מעצרו.

ביחס לטענת חלוף הזמן, הרי שבהתאם לפסקה עדכנית שהציגה המדינה מול פסקה שהציגה ב"כ המבוקש, אין מדובר בחלוף זמן ניכר ובוודאי שפרמטר זה לא מתקיים כאשר בעצור בתנאים של איזוק עסקין (להבדיל מהתנאי מעצר מאחריו סוג גבריה).

ביחס לשינוי הנסיבות הכלכלי, הרי שאין כל שינוי בעוצמת הריאות כנגד המבוקש ולא בעוצמת מסוכנותו. לשיטת המדינה שינוי במצבכלכלי אינו מצדיק עיון חוזר בתנאי מעצרו של אדם.

חומר החקירה המלא הועבר לעיוני ולאחר קראתו להلن החלטתי:

בידי המדינה ריאות לכואורה באיכות טוביה מאד ולפייה נהג המבוקש במצב של שכנות גבוהה וחירגה עד כפי 16 מרף האלכוהול הסימיאלי שמוטר היה לו לצרור.

נתון האלכוהול של המבוקש נשען על בדיקת ינשוף שבוצעה על פניו באופן תקין, המבוקש עצמו הודה בחקירתו כי שתה יין ובירה במועדון הפורום טרם נהג ברכבת, בבדיקה המאפיינים שלו הוא התנדנד, לא הצליח לאלתר קוו ישראלי והנהוגותו הייתה רדומה ונדרף מפיו ריח של אלכוהול.

המבחן גם הביע צער בחקירתו על העבירה שביצע.

לא מצאתי כל פגם (ובוודאי לא מהותי) בפער השעות בין עיכובו של המבחן לשעת מעצרו שכן הוא עבר במהלך פרק זמן זה חקירה, וגם אם היה מקום לחשב פרק זמן זה במשך העיכוב, אין מדובר בנסיבות שבפני בפגם היורד לשורש העניין כפי שטענה ב"כ המבוקש עד כדי הצדקה לשינוי בתנאי מעצרו רק בשל "פגם" זה (אותו אגב לא מצאתי בהתנהלות המשטרה).

ביחס לטיעון זה של ב"כ המבוקש, אני מקבל את עמדת המדינה ולפיה לא נפל כל פגם מהותי בהליך עיכובו או מעצרו של המבחן.

ביחס לשאלת חלוף הזמן (שהיא או שינוי נסיבות יכולים להצדיק דין בבקשת מסווג זה):

פחות מחודש אחד חלף מיום שניתנה החלטתי להעביר המבחן ממעצר מאחורי סORG ובריח למעצר בתנאים של איזוק זאת על פי הסכמת הצדדים.

ב"כ המבחןאמין לא חזרה בה מההסכם שניתנה, אך סבירה כי חלוף הזמן או שינוי נסיבות יצדקו שינוי בהסכם זו.

קראתי את פסק הדין לו הפניה ב"כ המבחן בטיעוניה (פרשה משנה 2007 - בש"פ 6845/07) וכן את פסקי הדין להם הפניה הتبיעה (משנת 2019 - בש"פ 3221/19).

בכל הכבוד לעמדת ב"כ המבחן, הרי שפרק זמן של פחות מחודש בתנאים של איזוק לא יכול להיחשב כ"חלוף זמן נזכר" המצדיק עיון חוזר בבקשת מסווג זה.

ברור כי למבוקש נוצר קושי אוביקטיבי בנסיבותו בשל "لحץ" המפקחים שלו למצוא פתרון ליציאתם המבוקשת לעבודה תחת הצורך לפיקוח עליון.

נתון זה היה ידוע מראש עת הסכימה ההגנה למעבר של המבחן ממעצר ממשי למעצר בפיקוח אלקטרוני בביתו. אין אני סבור כי חלוף הזמן הקצר שחלוף מצדיק עיון מחדש בהסכם הצדדים.

ביחס לשינוי הנسبות הכלכליות, הרי שככל מעצר, בין אם מאחורי סORG ובריח ובין אם באיזוק, וכך גם מעצר בית מלא, מייצר קושי כלכלי אותו הביא עליון המבחן בעצמו במו התנהוגותו עת בחר לכואה לשנות שוב אלכוהול בכמות גדולה ולאחר מכן גם נהג לכואה ברכב כאשר מסר מותנה בר הפעלה תלוי כנגדו.

מי יתבקש כי אישר שלishi מסווג זה לא יתרחש אם וכאשר יוסר הפיקוח האלקטרוני המוקף מה מבוקש?

שונה מצבו של אדם המבצע עבירה כאשר הוא צלול ויכול להפעיל עכבות לעצמו, ממי שבוחר פעם אחר פעם לצורך
אלכוהול בנסיבות שלא נתפסות ולאחר מכן גם נהוג ברכב אגב סיכון חי אדם.

אדם אשר נוטל חומרים משני תודעה, מציב את בית המשפט במצב בו היכולת לסגור עליו היא מינימלית, קל וחומר
כאשר רק בסוף שנת 2019 ביצע בדיק את אותה העבירה וגם גرم לתאונת דרכים (ראה בעניין זה את **ההחלטה בית
המשפט העליון ב文书 מס' 7128/10 תל מזור נגד מדינת ישראל בדברת בעד עצמה**).

מסוכנותו של מבקש זה לנמק שלא רק מרף האלכוהול הלכاوي בו היה נתון (כ-פי 16 מרף האלכוהול המותר) מה
שמעיד על חוסר שליטה מוחלט ביכולתו לנוהג רכב (כפי שהדבר עולה גם מדווח המאפיינים שלו), אלא גם ובמיוחד
מהעובדת כי הדבר בראצדיויסט שעוז הפעם השנייה בה נתפס תוך זמן קצר כאשר הוא שיכור כלוט, וגם מסר מותנה
שתלו כנגדו לא הרתיע אותו מלהזoor על אותה התנהגות ממש.

בנסיבות לעיל, אין אני מוצא שום הצדקה לשנות מהסתמת הצדדים כפי שהוצאה לבית המשפט במקור ולפיה ישנה
המבקש בתנאי מעצר באיזוק כדי שניתן יהיה לייצר ככלפי פיקוח אפקטיבי שלא יחוור לשנות ולהנוהג אגב סיכון חי אדם.

אני מחייב לדחות את הבקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש וקובע כי מעצרו באיזוק ימשיך להתקיים בהתאם
להחלטתי המקורית.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, בנסיבות הצדדים.